«Cebrâil -aleyhisselam- bana gelerek, şunu müjdeledi: Allah -Azze ve Celle- sana salat selam getirene, salat selam edeceğini haber verdi. Ben de bu müjde sebebiyle Allah -Azze ve Celle-'ye şükür secdesinde bulundum.»

Abdurrahman b. Avf -radıyallahu anh- anlatıyor: Bir gün Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- toplanan sadakalara doğru çıkarak, yürüdü. İçeri girip, kıbleye doğru yönelerek, secdeye kapandı. Secdeyi o kadar uzun yaptı ki, "Acaba Allah -Azze ve Celle- Allah Rasûlü'nün ruhunu mu kabzetti?" diye düşündüm. Bu şekilde yanına yaklaştım ve oturdum. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- secdeden başını kaldırıp sordu: «Sen kimsin?» dedi. Ben Abdurrahman'ım. Bir şey mi oldu? Ey Allah'ın Rasûlü! Secdeniz o kadar uzadı ki, Allah -Azze ve Celle-'nin ruhunuzu kabzettiğini zannederek, endişe ettim." dedim. Bunun üzerine Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-: «Ey Abdurrahman! Cebrâil -aleyhisselam- bana gelerek, şunu müjdeledi: Allah -Azze ve Celle- sana salat selam getirene, salat selam edeceğini haber verdi. Ben de bu müjde sebebiyle Allah -Azze ve Celle-'ye şükür secdesinde bulundum.» diyerek karşılık verdi.

[Hasen Hadis] [Ahmed rivayet etmiştir]

Bu hadis-i şerif kişiye bahşedilen nimete karşılık olarak yahut sevindirici haberler duyması halinde şükür secdesi yapılmasının dinen izin verilen bir ibadet olduğunu açıklayıp, beyan etmektedir. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bir keresinde namaz kılıyordu. Kendisine Cebrâil -aleyhisselam- gelerek, Allah -Azze ve Celle-'nin Peygambere salat selam getirene, salat selam edeceğini haber vererek, müjdeledi. Ayrıca bu hadis bizlere göstermektedir ki, şükür secdesi uzunca yapılabilir. Zira Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- böyle uzunca yapmış, kendisini gören sahabe secdenin uzun sürmesinden dolayı başına bir şeyler gelmesinden endişe duymuştur.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/11245